

# ***FORMA NIEZWYKŁA***

## ***W RADIESTEZJI***

**Jerzy Szyc**  
**Świdnica, kwiecień 2006 r.**

## **Wstęp**

Cecha, właściwość, zjawisko występujące w przyrodzie, którego nie jesteśmy w stanie zrozumieć, wydaje nam się wręcz dziwne i jednocześnie fascynujące. Metodą obserwacji i stałej powtarzalności zjawiska, możemy uznać je za prawdziwe. Mówi się wtedy, że nie ma to nic wspólnego z naszą wyobraźnią a jest godne naszej uwagi. W średniowieczu wiedza o elektryczności, radiu, telefonii, łączności satelitarnej była by niewyobrażalnym zjawiskiem - "czarną magią" godną potępienia i spalenia na stosie. W obecnych czasach stała się zwykłą normalnością, z której korzystają wszyscy cywilizowani ludzie. Świat żywy i martwy, organiczny i nieorganiczny poszerzył się tak dalece, że skłonni jesteśmy myśleć o nieskończoności. Bliski stał się nam świat atomów, genów, bakterii, wirusów, jak również ten astronomiczny - planet, gwiazd i galaktyk. Najbliższe otoczenie narodzonego dziecka dzieli się na przyjazne i wrogie. To samo dotyczy wieku średniego jak i starości. Różnorodność otoczenia jest coraz bogatsza, co wzbudza nie tylko nasze zaciekawienie i zaangażowanie, ale również stres organiczny. Nie możemy zdać sobie sprawy, że na przestrzeni kilkudziesięciu lat w naszym życiu otoczenie stawia przed nami coraz więcej spraw, które coraz trudniej jest człowiekowi rozwiązać. Powiększa się zakres wiedzy, którą trzeba opanować pamięciowo, aby nadażyć za osiągnięciem celów, służących do realizowania potrzeb życiowych tj. zdobycia odpowiednich warunków pracy, znalezienia się we właściwym otoczeniu, zapewnienie rodzinie warunków do godnego życia. Nie zdajemy sobie sprawy, ile lat musimy się uczyć, aby zaspokoić potrzeby życiowe i znaleźć się we właściwym miejscu, które zapewni nam satysfakcję z pracy, oraz odpowiednie miejsce w społeczeństwie. Coraz trudniej wyznaczać człowiekowi cele, które pozwolą mu być pożytecznym i przydatnym a tym samym szczęśliwym.

Natłok informacji z różnych dziedzin jest tak olbrzymi, że każe nam się często zatrzymać i zastanowić - a po co mi to! Jakiemu celowi ma to służyć. Radio, telewizja, handel, przemysł i inne dziedziny działają agresywnie pod kątem osiągnięcia najwyższych dla siebie korzyści - czy wszystko to ma służyć indywidualnemu człowiekowi? Na pewno - nie. Nasza struktura fizyczna i psychiczna pragnie uzyskania takiego stanu, który zapewni stabilność, harmonię, zdrowie i osobiste szczęście. W radiestezji do tego celu służy wykorzystanie właściwości FORMY. Określenie to przyjęte przeze mnie jest istotą zrozumienia celu, któremu ma być podporządkowana myśl człowieka. Pozostawiam w rozważaniu swoim znane pojęcie RADIESTEZJA, z którym społeczeństwo jest oswojone, jednocześnie pragnę wykazać korzyści z wprowadzenia FORMY bez usiłowania podporządkowania jej teoriom wynikającym z wiedzy naukowej w zakresie nowoczesnej fizyki, chemii, biologii, elektroniki itp. Wykorzystywano formę w życiu człowieka z różnym skutkiem już w starożytności. Zachowajmy jako radiesteci więcej umiaru i taktu w stosowaniu nazewnictwa opracowanego i uznanego przez naukowców z innych dziedzin. Nie szafujmy nazwami takimi jak np. energia, elektryczność, magnetyzm, elektromagnetyzm itp. Większy szacunek do naszych skromnych wyjaśnień będą mieli ludzie, którzy latami opanowują różne dziedziny wiedzy, gdy przyjmimy swoje własne nazewnictwo i skupimy się na wyjaśnieniu istoty zjawisk związanych z RADIESTEZJĄ - FORMĄ. Bądźmy dumni z możliwości wykorzystania FORMY w różnych dziedzinach związanych z życiem codziennym człowieka. FORMA jest to coś związane z nieuchwytną myślą, którą będziemy pragnęli wykorzystać i stosować w fascynującej dziedzinie radiestezji bez próby sięgania do nazewnictwa z różnych dziedzin nauki i naginania na siłę do naszych celów. Każda osoba wykształcona może tylko szeroko otwierać oczy ze zdziwienia na zawiłą interpretację zjawisk, które zostały naukowo udowodnione. W każdej sprawie należy zachować właściwy umiar i nie próbować na siłę pewnych zjawisk naginać do nazewnictwa oraz udowodnionych teorii funkcjonujących w świecie. Takie próby ludzie wykształceni i przez lata uczący się nazywają bełkotem, którego nie brakuje w różnych dziedzinach naszego codziennego życia jak również w polityce w aureoli władzy i pieniądza. Przez lata zajmowałem się dziedziną wykorzystania FORMY w odkrywaniu niekorzystnych oddziaływań na organizm człowieka jak i w celach czysto technicznych np. poszukiwanie miejsc pod budowę studni z określaniem głębokości zalegania warstw wodonośnych oraz wykrywaniu luk podziemnych. Jednak pozwolę sobie ominąć ten zakres prac i skupię się na FORMIE wykorzystywanej dla poprawy zdrowia. W tym celu przejdę do wyjaśniania FORMY KOLORÓW. Na bieżąco będę wyjaśniać pojęcia, którymi będę się posługiwał w poszukiwaniu rodzajów FORMY KOLORÓW, jak również jej praktycznym stosowaniu dla uzyskania harmonii w osiągnięciu równowagi psychicznej i fizycznej ciała. Celem tego wszystkiego jest wspomaganie zdrowotne w poprawie naszej kondycji umysłowej i fizycznej.

## **Forma - jej istota i znaczenie**

Pragnę przyjąć nazwę FORMA dla naszego stanu świadomości różnego od tego co służy nam w życiu codziennym, czym posługujemy się w osiągnięciu zrozumienia, nawiązania kontaktu z innymi osobami, jak również z otaczającym nas światem. FORMA to coś więcej, co żyje wewnątrz w nas samych, oddziałuje na nas emocjonalnie. Pobudza nasze myślenie, wyzwala działanie naszej woli, pozwala kierować naszymi poczynaniami, rozwija naszą uwagę, uczy koncentracji uwagi nad tematem jednym i jedynym z pominięciem rozpraszania myśli na innych obiektach zainteresowania - jedynie tylko

nad tym i wyłącznie nad tym w danej chwili. Ten stan świadomości zupełnie odmienny od naszej codziennej świadomości jest istotą FORMY. Taki stan należy długo ćwiczyć, aby osiągnąć jego niezawodność, aby stał się prawdziwą intuicją, która nas nie oszukuje i nie jest naszą fałszywą wyobraźnią. Radiesteci doskonale znają ten stan świadomości i wykorzystują go w różnych pożytecznych celach. Dlatego skupianie się nad czymś co nazwałem FORMĄ jest szerokim i bogatym pojęciem wykorzystywanym w różnych dziedzinach życia człowieka. FORMA jest to postać czegoś nieznaną, niezbadaną, naukowo niewyjaśnioną, ale JEST, co będziemy w dalszych rozważaniach rozpatrywać w zakresie FORMY KOLORÓW.

W historii radiestezji FORMA przyjmowała różne nazewnictwo: magnetyzm zwierzęcy, Od, Prana a bardziej nowocześnie to: energia, jony, fale, magnetyzm, prąd, elektromagnetyzm, itd. Oddziaływanie FORMY zawsze jest związane z organizmem ludzkim, gdyż przez nasz organizm mamy możliwość jej badania i szukania różnych zależności. W naszym rozważaniu skupię się na FORMIE KOLORÓW, ich wchłanianiu z otoczenia do naszego organizmu i emisji do otoczenia.

*Wniosek:*

FORMA ma różnorodność nieskończoną, nieznaną, wykrywaną za pomocą ludzkiej woli, odmiennego stanu świadomości, przy pomocy różnorodnych prostych wskaźników w postaci sprzętu radiestezyjnego i biometrów. Właściwości fizyczno-chemiczne FORMY mogą ulegać zmianom czasowym w kierunku poprawy lub pogorszenia naszej kondycji zdrowotnej. Na przykładzie analizy FORM KOLORU podejmę próbę uzasadnienia ich istnienia i wzajemnego wpływu na siebie. Znane są formy cieków, formy siatek geopatycznych i diagonalnych, formy anteny telefonii komórkowej, formy anteny talerza satelitarnego, formy luk podziemnych itd. Formę można zakotwiczyć przy pomiarze głębokości zalegania wody oraz mierzyć rodzaj formy przez powtarzające się wskazania sprzętu. W ten sposób możemy wymienić bardzo różne FORMY, które mogą mieć negatywny i pozytywny wpływ na funkcjonowanie naszego zdrowia.

## **FORMA KOLORU**

Aby przejść do głównego tematu opiszę sprzęt, którym w przeprowadzaniu badań będę się posługiwać. Są to wahadła o pewnych parametrach. Parametry te to nie tylko ciężar wahadła, rodzaj materiału z którego jest wykonane, subiektywne odczucia radiestety - operatora, ale znacznie więcej stawianych wymogów z którymi nie spotkałem się w literaturze radiestezyjnej. Aby ocenić jakość wahadła musi ono spełniać kilka warunków a mianowicie:

- kształt
- rozdzielczość na sznurku lub na trzonie i sznurku
- uzyskanie spektrum kolorów po stronie zieleni negatywnej w polaryzacji ujemnej
- wysoki zakres impulsów ustalany za pomocą biometru liniowego
- czułość zapewniająca małą bezwładność i szybką reakcję wahadła w czasie pracy lub przy jego uruchamianiu ze stanu spoczynku

*Wahadło z fikcyjnym stożkiem*

Pozwolę zmienić sobie w nim oznaczenia: podczerwony (Pcz) na brąz (Br) i ultrafiolet (Uf) na różowy (R). Dotychczas w radiestezji nikt nie udowodnił, że w niektórych wahadłach występuje podczerwień i ultrafiolet oznaczane np. w wahadle z "fikcyjnym stożkiem". Również nie spotkałem się z tym, żeby kolory traktować jako długości fal, którymi operuje się w fizyce, więc nie koniecznie muszą oznaczać to samo w wahadłach. Zatem ponieważ nie wiemy co reprezentują kolory wahadła lepiej mieć umownie doczynienie z nieznaną FORMĄ KOLORU.

Nacechowany sznurek wahadła, będziemy umownie oznaczać kolorami, co za każdym razem uważamy w trakcie badań, że jest to FORMA KOLORU np. czerwonego, pomarańczowego, żółtego, zielonego, niebieskiego, indygo, fioleto, itd. Kolory biały i czarny potraktujemy jako osobliwe, co okaże się w trakcie przeprowadzania ćwiczeń. Wahadło w ręku operatora reaguje zarówno przy świetle dziennym, o zmroku jak i przy świetle sztucznym. To chociażby nie upoważnia mnie do traktowania światła optycznego z fizyki jako parametru do typu badań radiestezyjnych. Kolory jako same nie mają żadnego istotnego znaczenia w moich rozważaniach, jednak umownie będę się nimi posługiwać, ponieważ przy cechowaniu wahadła korzystam z barwy kolorów, zawsze jednak należy pamiętać, że badaniu podlega FORMA KOLORU. Ona będzie ulegać przemianom w różnych sytuacjach przeprowadzanych ćwiczeń.

Cechowanie wahadła tradycyjnego polega na popuszczaniu sznurka nad różnymi kolejno ustawionymi paskami kolorów. Praktycznie w wyznaczonych miejscach zawiązuje się kolorowy kordonek na jeden splot, następnie mocno zaciska się na sznurku wahadła, obcinając obie końcówki na długość 5 mm - najlepiej obcinaczem do paznokci. W ten sposób założony kolorowy kordonek mocno się trzyma sznurka i nie zmienia swojego położenia. W razie potrzeby łatwo go można usunąć ze sznurka wahadła nic nie uszkadzając.

### *Wahadło "Mermeta"*

Wahadło ma miejsce na świadka. Jego średnica wynosi  $\phi 26$  mm z nacechowanym na sznurku całym spektrum kolorów w następującej kolejności od strony wahadła: zieleń ujemna, czarny, czerwony, pomarańczowy, żółty, zielony, niebieski, indygo, fiolet, biały, zieleń ujemna

### *Wahadło "Izis - Ozyrys"*

Cechą charakterystyczną tego wahadła jest dość duża rozdzielczość na sznurku. Ponadto występuje rozdzielczość w spektrum kolorów ujemnych. W innych tradycyjnych wahadłach spektrum kolorów ujemnych nie istnieje poza zielenią ujemną. Wahadło zostanie nacechowane tylko czterema kolorami w celu wspomaganie zdrowienia a mianowicie: od strony wahadła: zieleń ujemna, czerwony, fioletowy, zieleń ujemna na końcu sznurka

### *Wahadło "UFO"*

Charakteryzuje się występowaniem trzech zakresów form kolorów na sznurku. Inne parametry ze względu na dopracowany kształt również stanowią wysoką jakość. Cechujemy tylko skrajne kolory zieleni ujemnej oraz kolor najbliższy od strony wahadła jako czerwony i najdalszy na końcu sznurka jako fioletowy.

## **FORMIZOWANIE**

**Formizowanie** - wprowadzanie wahadła w ruch wirowy lub wahadłowy przez operatora radiestety przez wyrażenie woli, intencji w stanie odmiennej świadomości z określeniem celu przy wchłanianiu i emisji FORMY KOLORU

**Wchłanianie FORMY** - to wykrywanie, diagnozowanie, nasycanie obiektu formą koloru w danej chwili

**Emisja FORMY** - to przesyłanie, usuwanie z obiektu formy koloru w danej chwili

**Nasycanie FORMĄ** - jeśli operator formizuje obiekt w sposób niewymuszony, to wahadło wykonuje odpowiednie zakodowane obroty, lub wahania do momentu kiedy samo się zatrzyma. W ten sposób obiekt zostanie nasycony formą koloru, czyli pewną odmianą, cechą naukowo niezbadaną

**Sugestia operatora** - pojęcie, które możemy interpretować zgodnie ze słownikiem, ale w naszym przypadku będzie spełniać podwójną rolę. Pozytywną rolę spełnia wtedy, gdy kodujemy wskazania wahadła tzn. ustalamy obroty na TAK lub NIE, zmniejszamy intensywność ruchu wahadła, zatrzymujemy ruch swoją wolą w trakcie badania tam, gdzie nam przeszkadza w odczycie wskazań - nastawiamy się na odczyt w jakimś miejscu biometru. Negatywna sugestia to z góry wymuszone wskazanie przez naszą wolę w zaplanowanym momencie, bez oczekiwania na wynik, bez zaufania do wewnętrznego JA. Tego typu sugestia prowadzi do fałszywych wskazań. Przy długim treningu i doświadczeniu operator - radiesteta unika tego typu zdarzeń, co nie zawsze jest wykluczone w czasie pracy a w szczególności przy niedyspozycji operatora.

**Prawo cienia** - znane radiestetom, które w formizowaniu może również zaważyć na wyniku badania jeśli jest przez operatora zapomniane lub lekceważone. Występuje szczególnie przy natychmiastowej powtórce tych samych badań.

Aby nie powtarzać zasad i praw opisanych w literaturze radiestezyjnej, podkreślam, że w dalszym ciągu w zasadzie obowiązują prawa ustalone przez wybitnych naszych poprzedników, którzy stworzyli podwaliny w radiestezyj. Dla początkujących prawa te stanowią wspaniałą lekturę, aby osiągnąć zaawansowanie do wyciągania osobistych wniosków w sprawach bardziej złożonych o których będzie mowa w niniejszym tekście. Przejdę do ćwiczeń dla wykazania co to jest FORMA KOLORU.

## **ĆWICZENIA FORMY KOLORU**

### **ĆWICZENIE 1**

Na stole kładziemy biały arkusz czystego papieru. Rozpoczniemy formizowanie wahadłem z "fikcyjnym stożkiem". Trzon wahadła wyskalowany jest w kolorach a na sznurku mamy również wyskalowane trzy pozycje: najbliższej wahadła, środkową i najdalej od trzonu wahadła. Tarczą ustawiamy kolor czerwony na trzonie i chwytamy za pozycję na sznurku najbliższą trzonu. Przez obroty w prawo formizujemy wprawiając wahadło w ruch wymuszony, następnie oczekujemy aż ruch obrotowy ustanie. W

tym momencie przerywamy formizowanie odstawiając na bok wahadło z "fikcyjnym stożkiem". Bierzemy do ręki wyskalowane wahadło "Mermeta" i na papierze białym poszukujemy FORMY KOLORU przez popuszczanie sznurka w rękę. Papier czysty biały emituje kolor czerwony. Wahadło "Mermeta" wchłania z papieru do otoczenia formę koloru czerwonego i przyjmuje obroty prawe. Wahadło trzymamy w rękę z wypuszczoną końcówką sznurka za każdym razem. Łatwo przekonać się, że jeśli koniec sznurka nie będzie zwiślać luźno z ręki przy formizowaniu, wówczas istnieje niebezpieczeństwo przejmowania formy koloru czerwonego jako nadwyżki do organizmu. Rzeczywiście, jeżeli będziemy trzymać końcówkę sznurka w zamkniętej dłoni, to po formizacji kolorem czerwonym, nadstawiając lewą dłoń od strony wewnętrznej pod wahadło, uzyskamy przy kolorze czerwonym ruch wahadła nad dłońią w odwrotnym kierunku obrotów. To oznacza, że formę koloru czerwonego nie pobraliśmy z otoczenia a wyemitowaliśmy ze swojego organizmu. Jest to pouczające doświadczenie - proszę to sprawdzić!

*Wniosek:*

W przeprowadzonym ćwiczeniu uzyskaliśmy formę koloru czerwonego zarówno przy emisji formy koloru czerwonego na biały papier z otoczenia, jak również przy wchłanianiu przez wahadło "Mermeta" do otoczenia formy koloru czerwonego. Mamy zatem zjawisko emisji i wchłaniania formy koloru czerwonego w trakcie wykonania ćwiczenia. Po pewnym czasie forma koloru czerwonego samoczynnie zniknie z papieru białego.

## ĆWICZENIE 2

Z poprzedniego ćwiczenia z czystym białym papierem rozpoczniemy formizowanie wahadłem najpierw przy obrotach prawych formą koloru czerwonego. Następnie posługując się dalej wahadłem z "fikcyjnym stożkiem" przechodzimy do obrotów lewych aż do ustania formizowania. Odstawiamy wahadło z "fikcyjnym stożkiem" i sprawdzamy "Mermetem" co jest z formą koloru czerwonego na białym papierze. Okaze się, że brak jakiegokolwiek reakcji (brak obrotów) na wszystkich nacechowanych formach koloru, poza białym. Forma koloru czerwonego z białego papieru znikła.

*Wniosek:*

Nastąpiła emisja formy koloru czerwonego z białego papieru do otoczenia. Czysty papier stał się obojętny na formę koloru czerwonego. Oczywiście nie badamy formy koloru białego, gdyż podłożem jest biały papier. Ćwiczenie 1 i 2 wykazuje nam, że istnieje forma koloru czerwonego, którą narzuciliśmy do przeprowadzenia badań. Formizowanie realizuje wchłanianie i emisję formy koloru co pokazano w powyższych ćwiczeniach.

## ĆWICZENIE 3

Na stole kładziemy żółty arkusz kartonu formatu A4. Formizujemy wahadłem z "fikcyjnym stożkiem". Ustawiamy na trzonie wahadła tarczą kolor czerwony a sznurek chwytny w pozycji najbliższej od strony trzonu wahadła. Przez obroty w prawo formizujemy, wprowadzając wahadło w ruch wymuszony, następnie pozostawiamy aż ruch obrotowy w prawo ustanie. Po chwili tym samym wahadłem sprawdzamy formę koloru na nasyconym żółtym kartonie. Okaze się, że karton żółty emituje do otoczenia formę koloru pomarańczowego.

*Wniosek:*

Karton żółty został nasycony formą koloru pomarańczowego. Usunięcie z kartonu formy koloru pomarańczowego nastąpi, gdy na karton żółty przy obrotach lewych będziemy formizować kolor czerwony. Zatem mieszanina formy kolorów żółtego i czerwonego dała w rezultacie formę koloru pomarańczowego, jako formę koloru pośredniego. Podobnie jak przy mieszaniu farb do malowania artystycznego. Nie we wszystkich formach koloru taki stan nam się powtórzy.

## ĆWICZENIE 4

Na stole kładziemy czarny arkusz kartonu formatu A4. Stosujemy wahadło z "fikcyjnym stożkiem", ustawiając tarczą na trzonie wahadła kolor czerwony a sznurek chwytny w pozycji najbliższej wyskalowanej od strony trzonu wahadła. Przez obroty w prawo formizujemy wprowadzając wahadło w ruch wymuszony, następnie pozostawiamy aż ruch obrotowy w prawo ustanie. Tym samym wahadłem po odstawieniu z nad czarnego kartonu, ponownie sprawdzamy formę koloru. Okaze się, że karton koloru czarnego emituje do otoczenia już nie formę koloru czerwonego, ale odległą formę koloru niebieskiego.

*Wniosek:*

Z kartonu czarnego przy formizowaniu formą koloru czerwonego emitowana jest do otoczenia forma koloru niebieskiego. Usunięcie z kartonu czarnego formy koloru niebieskiego nastąpi wtedy, gdy będziemy nad tym kartonem czarnym formizować formę koloru czerwonego, przy obrotach wahadła w lewo, do momentu zaniku obrotów. Po sprawdzeniu np. wahadłem "Mermeta", forma koloru niebieskiego zniknie, została wyemitowana do otoczenia. Okazuje się, że forma koloru niebieskiego nie jest mieszaniną form koloru czarnego i czerwonego, jak również mieszaniną barw czarnej i czerwonej.

## ĆWICZENIE 5

Mieszaniną barw koloru czarnego, czerwonego z niewielkim dodatkiem zielonego jest ciemny brąz. Sprawdźmy w którym miejscu wahadło z "fikcyjnym stożkiem" zareaguje na formę koloru z ciemnego brązu. Chwytając wahadło za najbliższy węzełek na sznurku od trzonu i ustalając tarczkę na kolor podczerwony (Pcz), uzyskamy reakcję wahadła przy świetle dziennym i sztucznym.

*Wniosek:*

Przy oznaczeniu Pcz, wahadło z "fikcyjnym stożkiem" daje wskazanie na formę koloru ciemnego brązu. Nie można zatem twierdzić, że w tym przypadku mamy doczynienia z "promieniowaniem" podczerwieni o parametrach udowodnionych przez fizyków. Takie samo stwierdzenie dotyczy "promieniowania" ultrafioletem, oznaczonym na wahadłe z "fikcyjnym stożkiem" jako Uf. Równie dobrze możemy nazwać formą koloru różowego (R), ale to nie jest ultrafiolet. Barwa różowa została przez mnie przyjęta, ponieważ jest mieszaniną koloru białego, czerwieni i w znikomej ilości niebieskiego. Wahadło z "fikcyjnym stożkiem" reaguje w położeniu tarczy na "Uf - ultrafiolet" na formę koloru różowego.

## ĆWICZENIE 6

Przygotujmy okrągły pręt z drewna o średnicy  $\phi 10$  mm. i długości  $l=200$  mm. Na stole kładziemy biały arkusz kartonu formatu A4. Na arkusz kładziemy okrągły drewniany pręt. Formizujemy wahadłem z "fikcyjnym stożkiem" formę koloru czerwonego, wprawiając wahadło w wymuszony ruch w prawo nad białym kartonem. Następnie pozostawiamy aż ruch obrotowy w prawo ustanie. Badamy następnie co się stanie, gdy przy takim samym uchwycie wahadła ręką na formie koloru czerwonego, przeniesiemy wahadło na drugi koniec drewnianka. Przekonamy się, że wahadło wykonuje ruchy obrotowe w lewo, to jest w przeciwnym kierunku. Mamy to doczynienia ze zjawiskiem polaryzacji radiestezyjnej. Weźmy dla pewności również do sprawdzenia wahadło "Mermeta". W obu rodzajach wahadeł na obu końcach wystąpi forma koloru czerwonego o różnych obrotach w czasie formizowania. Następuje zmiana polaryzacji, którą umownie będziemy oznaczali plus (+) przy obrotach prawych i minus (-) przy obrotach lewych wahadła.

*Wniosek:*

Przy formizowaniu wahadłem formy koloru czerwonego na tle białym, po obu stronach drewnianka forma koloru czerwonego pozostaje ta sama, jednak zmieniają się obroty a tym samym zmiana polaryzacji formy koloru czerwonego. Formę koloru czerwonego z kartonu białego wyemitujemy do otoczenia, przez zmianę obrotów na jednym z końców drewnianka. Po dokonaniu formizowania, forma koloru czerwonego zaniknie na obu końcach drewnianka.

## ĆWICZENIE 7

Wykonamy podobne ćwiczenie jak poprzednie z tą różnicą, że tłem będzie karton czarny. Również wystąpi polaryzacja (zmiana obrotów wahadła na przeciwnym końcu drewnianka), ale na drugim końcu drewnianka po zakończeniu formizowania pierwszego końca wystąpi już forma koloru niebieskiego. W miejscu formizowania drewnianka pozostanie forma koloru czerwonego, którym formizowaliśmy drewnienko w tle czarnym formą koloru czerwonego.

*Wniosek:*

Przy formie koloru czerwonego na tle czarnym, po drugiej stronie drewnianka forma koloru zmienia się na niebieską, przy zmianie polaryzacji na ujemną. Formy kolorów czerwonego i niebieskiego na obu końcach drewnianka znikną, gdy formizować będziemy koniec drewnianka w dalszym ciągu kolorem czerwonym, ale o przeciwnych obrotach, oczywiście po tej samej stronie drewnianka co na początku. W każdym podłużnym przedmiocie podczas formizowania występuje polaryzacja.

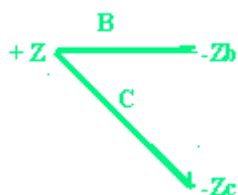
## ĆWICZENIE 8

Ponownie posłużymy się drewnienkiem, kartonem białym i czarnym i wahadłem z "fikcyjnym stożkiem". Nastawiamy wahadło na kolor zielony. Formizujemy z jednego końca drewnianka tło białe a następnie czarne, formą koloru zielonego. Na przeciwnym końcu drewnianka uzyskamy formę koloru zielonego o polaryzacji ujemnej (obroty lewe), raz formą koloru zieleni ujemnej po stronie formy koloru białego, przy formizowaniu w tle białym, albo formę koloru zieleni ujemnej po stronie formy koloru czarnego, jeśli formizujemy w tle czarnym. W tle białym oznaczymy formę zieleni ujemnej białej (po stronie koloru białego) jako minus Zb (-Zb). W

tle czarnym, formę koloru zieleni ujemnej czarnej (po stronie koloru czarnego) oznaczymy umownie symbolem minus Zc(-Zc). Mieszaniina barw białej i czarnej daje kolor szary. Okazuje się, że badając formę koloru zieleni ujemnej na tle białym i czarnym, na jednym końcu drewnianka (obroty lewe), stosując wahadło z "fikcyjnym stożkiem", uzyskamy zawsze formę zieleni ujemnej (kolor szary). Forma koloru zieleni ujemnej inaczej nazwana jest formą koloru szarego, co znaczy to samo, gdyż wahadło reaguje w tym samym miejscu oznakowania na kolor szary. Forma koloru zieleni ujemnej występuje w przyrodzie często i jest wykrywana przez radiestetów. Jest to forma szkodliwa dla zdrowia człowieka, przyjmowana przez długi czas nawet w małych dawkach. Również inne formy spektrum kolorów

ujemnych (o polaryzacji ujemnej), są szkodliwe dla zdrowia człowieka, chociaż niektóre zwierzęta i owady korzystają z tych form kolorów w przyrodzie.

Na rys.1 powyższą przemianę formy koloru zielonego o polaryzacji dodatniej przedstawimy następująco:



Rys. 1

(+Z) oznaczono formę koloru zieleni o polaryzacji dodatniej

(-Zb) oznaczono formę koloru zieleni o polaryzacji ujemnej od strony koloru białego

(-Zc) oznaczono formę koloru zieleni o polaryzacji ujemnej od strony koloru czarnego

Strzałka z napisem biały oznacza przemianę formy koloru o polaryzacji dodatniej w tle białym na formę koloru o polaryzacji ujemnej

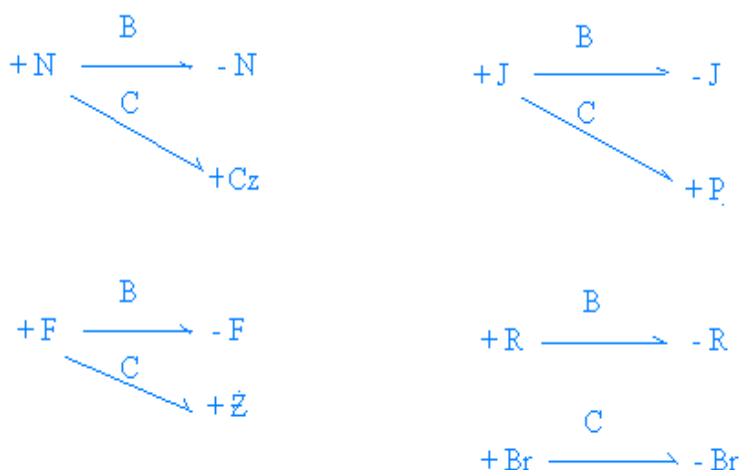
Strzałka z napisem czarny oznacza przemianę formy koloru o polaryzacji dodatniej w tle czarnym na formę koloru o polaryzacji ujemnej

Tego typu schemat wprowadzimy również dla oznaczenia pozostałych form kolorów : niebieskiego, indygo, fioletu, różowego i brązowego. Forma koloru zieleni ujemnej jest dość dokładnie wyjaśniona i poznana. Inne formy kolorów ujemnych od strony białej jak i czarnej są w radiestezji nieznane, chociaż zaznaczone na równiku w wahadle uniwersalnym, ale raczej jest o tym w literaturze niewielka wzmianka. Ten bowiem rodzaj formy kolorów nie jest w radiestezji omawiany, a nawet raczej pominięty.

Dzięki przedstawionym ćwiczeniom możemy stwierdzić, że forma koloru czarnego i białego jest osobliwa, zaś formy kolorów o polaryzacji dodatniej: niebieskiego, indygo, fioletu, różowego i brązowego można przetransformować w formy umowne kolorów ujemnych, które również występują w przyrodzie.

Przykładowe schematy przemian form kolorów przedstawia rys.2.

Pozostałe przemiany form kolorów pozostawiam do analizy dla czytelników



Rys. 2

(-N) oznacza formę koloru niebieskiego o polaryzacji ujemnej od strony formy koloru białego

(+Cz) oznacza formę koloru czerwonego o polaryzacji dodatniej od strony formy koloru czarnego

(+N) oznacza formę koloru niebieskiego o polaryzacji dodatniej

(+R) oznacza formę koloru różowego o polaryzacji dodatniej

(+Br) oznacza formę koloru brązowego o polaryzacji dodatniej

Forma koloru może być dowolnie oznakowana. Nie ma ona nic wspólnego z barwami koloru. Jedynie przyjęto tego typu oznaczenie z tytułu sposobu cechowania wahadeł z zawieszeniem (sznurkiem). W rzeczywistości w naszym otoczeniu występują zróżnicowane formy kolorów tak w polaryzacji dodatniej jak i ujemnej.

## ĆWICZENIE 9

Gdy rozpoczniemy budowę wahadeł z materiału krystalicznego, który zawarty jest w minerałach, to okaże się, że struktura materiału po nacechowaniu sznurka, daje różne odległości między jednakowymi kolorami o polaryzacji dodatniej, co wyraźnie widać, gdy przymocujemy klejem wodoodpornym czarny sznurek do minerału o określonym gatunku.

Jedną cechą dla wahadeł z minerałów jest mała rozdzielczość, czyli odstęp między jednakową formą koloru, w granicach od 3 cm do 10 cm..

Drugą ciekawą cechą jest to, że dzięki małej rozdzielczości, nawet przy krótkim sznurku, można stwierdzić powtarzalność koloru, aż do wykorzystania całej długości sznurka.

Trzecią cechą jest zależność reakcji wahadła tego typu od jednej formy koloru, to jest takiego, którym emituje wahadło jako źródło o określonej budowie krystalicznej. Każdy rodzaj minerału będzie emitował tylko jedną formę koloru.

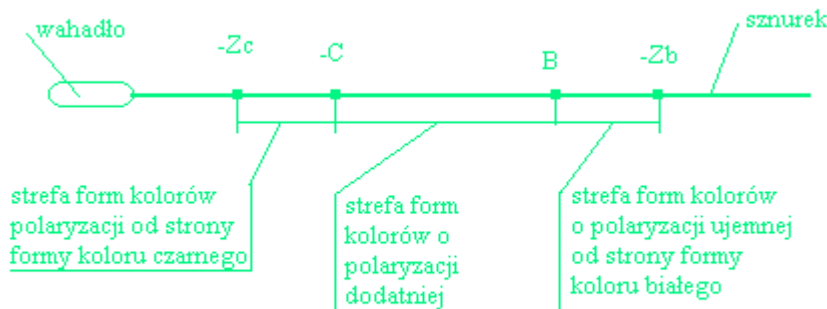
Na takiej zasadzie budowane są emitery (wahadła), w których wkład nie ulega zmianom chemicznym w czasie i pozwala na oddziaływanie jedną formą koloru. Nieznana jest mi technika doboru wkładu wahadeł do określonych rodzajów schorzeń organizmu. W tym temacie skuteczność oddziaływania wahadeł kreowanych przez radiestetów może być różna. To zagadnienie może być kontrowersyjne, ponieważ trafnego doboru mogą dokonać jedynie lekarze – radiesteci, którzy mają liczne kontakty z chorymi i mogą statystycznie oceniać wyniki swojej praktyki w tym zakresie. Jest to delikatny temat, ponieważ przeszkodą jest ośmieszenie przed kolegami po fachu i pacjentami. Dla mnie zrozumiałe jest stosowanie wahadeł z wkładami z mikroelementów.

Wniosek:

Po wykonaniu wahadeł z różnych gatunków minerałów i ich nacechowaniu, można sprawdzić własności wyżej przedstawione w różnych emiterych. Należy dodać, że tego typu emitery (wahadła) nie wchłaniają innych form koloru, jedynie emitują utrwaloną formę jako źródło emisji. Stan krystaliczny materiału, który utworzył się w odpowiedniej temperaturze, ciśnieniu i innych czynnikach przyczynił się do trwałości i stabilności w czasie materiału, jakim jest minerał. Dlatego wahadło o określonym kształcie wykonane z minerału zachowuje stabilne parametry.

Dokonałiśmy analizy całego spektrum form kolorów. Wiele lat temu badałem odpady pouranowe w Kowarach k/ Jeleniej Góry. Wahadło wchłaniało do otoczenia formę koloru niebieskiego, ale zamiast obrotów prawych były lewe. Po naszej analizie możemy stwierdzić, że była to forma koloru niebieskiego ujemnego, leżąca po stronie spektrum kolorów ujemnych, szkodliwych dla naszego zdrowia. Tego typu kolorów nie powinniśmy wchłaniać do naszego organizmu. Organizm człowieka ma tę właściwość, że dla potrzeb życiowych wchłania formy kolorów w polaryzacji dodatniej (żywność, lekarstwa, zioła itp.) W czasie przemiany materii magazynuje energię potrzebną do wykonywania czynności życiowych a emituje formy kolorów o polaryzacji ujemnej, czyli całe spektrum form kolorów ujemnych. Oczywiście w przyrodzie w sposób cudowny nic nie ulega marnotrawstwu i w/w formy kolorów o polaryzacji ujemnej ponownie wchodzi w obieg przemiany materiałowej w przyrodzie. W procesach chemicznych uczeni udokumentowali, że aby zachodziła reakcja chemiczna, musi występować czynnik oddawania energii na zewnątrz do otoczenia np. w postaci ciepła, lub pobieranie energii z zewnątrz, aby zaszła kontrolowana reakcja chemiczna. Bardzo skomplikowane różne reakcje chemiczne występują również w naszym organizmie, powodując różne zaburzenia w wyniku powstawania zawiłych skutków zachodzących procesów chemicznych. Dlatego w chorobach i w sytuacjach awaryjnych medycyna stosuje środki wspomaganie przez oddychanie tlenem, podawanie glukozy do krwi dla wzmocnienia organizmu, wykonanie zastrzyków znieczulających ból i wiele innych służących do ratowania życia. Kiedy człowiek choruje, wtedy nie ma apetytu i do organizmu nie dociera żywność, pomimo podawania lekarstw z dużą ilością napojów, zabezpieczających przed odwodnieniem i chory coraz bardziej słabnie. Przy długotrwałej chorobie występuje znaczne obniżenie witalności organizmu i należy stosować awaryjnie środki medyczne oraz w czasie rekonwalescencji dodatkowo wspomagać w postaci doboru pożywienia i lekarstw, jak również przez dobór form koloru takich, na które ma zapotrzebowanie chory organizm. Aby precyzyjnie określić i zbadać formę koloru ujemnego musimy zastosować wahadło o dużej rozdzielczości na sznurku przynajmniej tak, aby długość odcinka między kolorem czarnym i białym po stronie polaryzacji dodatniej, niewiele różniła się od sumy dwóch odcinków po stronie form kolorów o polaryzacji ujemnej. Schemat przedstawia rys.3





Rys. 3

Taki typ wahadła pozwoli precyzyjnie określić formy kolorów o polaryzacji ujemnej. Z dużą niedokładnością spełnia te cechy wahadło "Izis - Ozyrys" wyprodukowane i opracowane przez firmę Pana Baja cenioną i znaną osobę w gronie radiestetów. Aby uzyskać inne formy kolorów proponuję dla treningu przeprowadzenie ćwiczeń z innymi kolorami. Nadmieniam, że formę koloru ciemnego brązu i różowego odnajdziemy wahadłem z "fikcyjnym stożkiem", lub wahadłem uniwersalnym. Przy znanych innych wahadłach formy kolorów ciemnego brązu i różowego nie wychwycimy, ponieważ tego typu wskazania nie wystąpią.

### **METODY DOBORU WAHADEŁ DO OKREŚLANIA WITALNOŚCI, INTENSYWNOŚCI, ZAKRESU PRZY FORMIZOWANIU WCHŁANIANIA I EMISJI FORM KOLORU**

#### **WITALNOŚĆ OBIEKTU**

Witalność, to żywotność organizmu, czyli energia w nim zgromadzona. Z wiekiem witalność w organizmie się obniża. Najwyższą mają zdrowe dzieci. Witalność, czyli żywotność obniża się u osób chorych. Jeśli chodzi np. o żywność, czy lekarstwa, to po pewnym okresie tracą swoją wartość, ponieważ obniża się także ich witalność na skutek przedłużających się procesów chemicznych uzależnionych od pory roku, ciśnienia, temperatury i innych istotnych czynników, których nie jesteśmy w stanie w ich całości pojąć. Organizm, żywność, lekarstwa i inne składniki to obiekty podlegające witalności. W ten sposób określam pojęcie witalności. Stopień witalności określam przez pomiar przymiarem kreskowym w centymetrach. Pomiaru dokonuje w ten sposób, że korzystam ze swojego koloru osobistego tj. formy koloru czerwonego. Można korzystać z wahadła "Mermeta", ustawionego na formę koloru czerwonego. Lewą dłoń, ustawiam na stole krawędzią przedłużoną przez przedramię i nasycam formą koloru czerwonego aż do ustania obrotów wahadła. Z wahadłem oddalam się powoli od lewej ręki w prawo cały czas obserwując wahadło, które nie wykazuje dzięki mojej woli żadnego ruchu aż do chwili, kiedy zacznę wykonywać wahańa poprzeczne. Oznaczam to miejsce. Pomiar przeprowadzam kilka razy. Wynik musi się powtarzać. Odległość od dłoni do miejsca wahań poprzecznych wahadła wyznacza odcinek, który mierzę w centymetrach. Jest to względny pomiar witalności organizmu, większy u zdrowego człowieka co najmniej dwukrotnie niż witalność żywności. Witalność lekarstw jest również większa od witalności żywności, dlatego należy je stosować z rozwagą i pod pełną kontrolą. Przed rozpoczęciem pomiaru witalności, naszej odmiennej świadomości zadajemy pytanie: jaka jest witalność mojego organizmu. Pomiar witalności np. żywności dokonujemy podobnie, tylko zamiast dłoni kładziemy próbkę badanego materiału. Gdy jesteśmy chorzy, mamy szybką możliwość wychwycenia, bo wówczas witalność maleje z powodu osłabienia. Jeśli chodzi o lekarstwa to nie tylko wymagają pomiaru witalności jako samego obiektu, ale również przydatności na nasze schorzenie. Jest to badanie indywidualne, dotyczące każdej osoby oddzielnie. Posługuję się biometrem sympatii w/g. Dr Nareta.

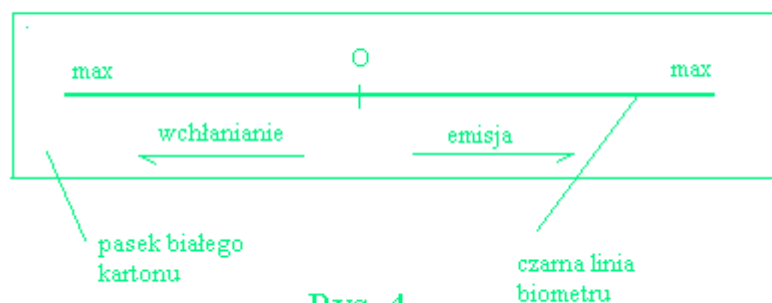
Jeszcze wspomnę o kolorze osobistym, na którym wykonuje się większość badań radiestetycznych. Jest to forma koloru, która nie ulega zmianie u człowieka przez całe życie, również podczas choroby. Poszukuje się ją, jak każdą inną formę koloru, wahadłem. Jest to forma koloru w polaryzacji dodatniej. Miejscem znalezienia jest nadgarstek lewej dłoni, w płaszczyźnie kciuka i palca wskazującego lewej ręki. Przez popuszczanie sznurka wahadła znajdujemy reakcję wahadła w miejscu koloru osobistego.

#### **INTENSYWNOŚĆ FORMY KOLORU**

Pod nazwą intensywności rozumiem stan zwiększającej się szybkości oddziaływania, zwiększonej szkodliwości lub korzyści odnośnie naszego zdrowia, skuteczności i szybkości

oddziaływania w zakresie poprawy zdrowia przez stosowanie odpowiedniego odżywiania i lekarstw. Wyniki względne uzyskujemy szybko i czytelnie w zależności od rodzaju badania. Zawsze żywność odpowiednio przygotowana jak i lekarstwa, zioła wydzielają określoną postać wspomagającej formy koloru o pewnej intensywności względnej, która podlega naszym pomiarom. W zakresie szkodliwości przy wchłanianiu niekorzystnej formy, może występować szybsza lub wolniejsza reakcja na organizm w zależności od intensywności oddziaływania. Dlatego możemy mówić o różnych źródłach, wytwarzających określone formy koloru. Przez różne obiekty martwe i żywe formy koloru są wchłaniane i emitowane w otoczeniu. Bardzo ważne jest, abyśmy prostym sposobem potrafili mierzyć intensywność formy koloru. W tym celu do każdego wahadła, którym się posługujemy sporządzamy biometr liniowy o pewnej charakterystyce. Na biometrze w formie paska białego kartonu rysujemy czarną grubą linię o długości odcinka zawartego między kolejnymi kolorami szarymi na sznurku wahadła. Każdy typ wahadła będzie miał odcinek różny, zależy to od prawidłowego wyskalowania sznurka wahadła przez operatora - radiestetę. Dlatego dla każdego wahadła przynależy oddzielnie wyskalowany biometr, ponieważ odległość między kolorami szarymi w każdym wahadle jest inna.

Środek czarnej linii stanowi "0" - zero intensywności. Im bardziej będziemy zbliżać się do krańców linii, wtedy badana intensywność będzie się zwiększała. Mentalnie kodujemy nasz umysł w stanie odmiennej świadomości, że linia czarna od lewej strony zera, będzie wskazywać intensywność wchłaniania formy koloru a od strony prawej intensywność emisji formy koloru. Ustalenie wchłaniania i emisji zależne jest od rozpatrywanego obiektu a nawet dwóch. Na rys. 4 przedstawiam powyższy opis:

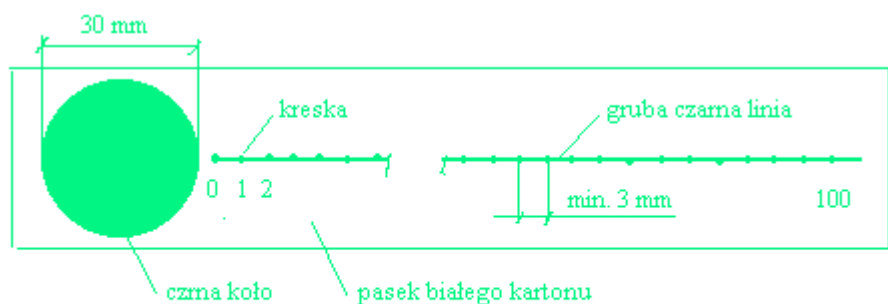


Rys. 4

Formy koloru ciemnego brązu i różowego, o określonej intensywności, możemy zbadać tylko wahadłem z "fikcyjnym stożkiem", jeżeli taka odmiana formy jest wchłaniana lub emitowana.

#### **ZAKRES ODDZIAŁYWANIA WAHADŁA**

Nie wszystkie wahadła stosuje się w celu wspomaganie zdrowia w aspekcie harmonizowania form koloru w organizmie. Po naszych doświadczeniach i uzyskaniu wprawy w działaniu, możemy zdobyć większe zaufanie do naszych badań i formizacji z pożytkiem dla naszego zdrowia, naszej najbliższej rodziny a być może i ludzi postronnych, którzy będą mieli życzenie uzyskania pomocy. Pomimo to należy przestrzec, że nie jest to panaceum na wszystko, gdyż wielu innych rodzajów form nie znamy. Wiele chorób tak jak w medycynie nie poddaje się wspomaganie celem powrotu organizmu do zdrowia. Nie mniej ma z pewnością znaczenie profilaktyczne wspomaganie zdrowia i ostrzeżenie przed różnymi rodzajami zagrożeń. Dobrze opracowane i przebadane wahadło musi spełniać wysoki stopień przyjmowania impulsów z odpowiednio przeznaczonego do tego celu biometru liniowego. Ilość kresek musi dochodzić do 100 "impulsów" z ośrodkiem wzbudzania pracy wahadła. Schemat tego typu biometru przedstawiam na rys.5.



Rys. 5

Wzbudzenie to czarne koło o średnicy 30 mm a po prawej stronie gruba czarna linia z kreskami poprzecznymi, rozmieszczonymi tak, aby się nie zlewały jedna z drugą, umieszczone na białym tle. Może być to biały karton naklejony na drewnianą listwę grubości 4 do 5 mm. Trzymając badane wahadło na kolorze osobistym, nasycamy wahadło formą koloru osobistego nad czarnym kołem przez wprawienie w obroty prawe i czekamy do momentu aż obroty zanikną. Przystawiamy z lewej strony biometru wahadło do grubej czarnej linii z kreskami i rozpoczynamy płynny przesuw wahadła na prawo. W pewnym momencie zauważymy wychył wahadła poprzeczny np. na kresce 65. Im numer kreski wyższy, tym właściwości i użyteczność naszego wahadła skuteczniejsza do formizowania. Doskonałą charakterystykę na "impulsy" posiadają wahadła: Mermeta, izis, Izis-Ozyrys, karnak i ufo. Wahadła zwykłe, proste w rodzaju pionu murarskiego nie przekraczają wielkości 15 do 20 "impulsów". Takie nie nadają się do harmonizowania formy w organizmie człowieka - są nieskuteczne. Wahadła w zakresie powyżej 65 "impulsów" mogą być stosowane, są to wahadła opracowane przez wybitnych radiestetów o parametrach dopracowywanych latami.

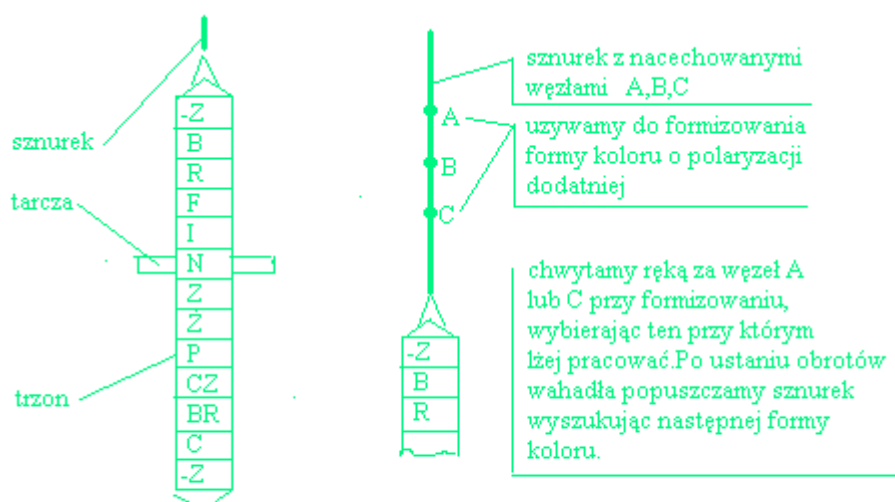
### **PRZYGOTOWANIE WAHADEŁ I ZNACZENIE FORMIZOWANIA**

Z naciskiem należy podkreślić, że stosowanie sprzętu służy tylko jako pomoc przy formizowaniu. Jest tylko wskaźnikiem i ułatwieniem w pracy wyrażania naszej woli i intencji wraz z wejściem w odmienny stan świadomości. Po wielu próbach i wieloletnich zmaganiach stan ten osiąga się w sposób niezauważalny, prawie automatyczny. Stanowi nasz nawyk, nasz specyficzny stan uwagi, skupienia, celowego zamyślenia. Jest to kodowanie naszej woli z pełnym skupieniem, celem realizacji naszego zamiaru, wprowadzenie naszych myśli w czyn. Jest to treść i istota formizowania. Aby wykorzystać w pełni formizowanie, musimy wiedzieć czego poszukujemy, czyli znać źródło tworzenia się formy. Takie źródła są w przyrodzie bardzo różnorodne. Może być to żywność, lekarstwo, minerał, kopalina, ciek wodny, transformator, linia wysokiego napięcia, antena telefonii komórkowej, kuchenka mikrofalowa, siatki geopatyczne i diagonalne i wiele innych często nieznanymi źródeł. Wszystkie źródła tworzą formę koloru i inne dodatkowo nieznane cechy, które mogą się wzajemnie nakładać, wzmagając tym samym niekorzystne działania form na nasz organizm. Przez rozwój techniki tych niekorzystnych i niezbadanych form przybywa. Niektóre formy radiesteci wykryli, ale prawdopodobnie ilość i intensywność tych form w dynamicznym rozwoju ludzkości będzie wzrastać. Nasze najbliższe i dalsze otoczenie oraz my sami mamy w sobie wiele tajemnic, które są do wykrycia. Dlatego nie musimy zazdrościć tym, którzy są szczęściarzami i jakąś prawdę odkryli, pracując nad tym wiele żmudnych lat w licznych zespołach, oby ich wynalazki nie szkodziły ludzkiej społeczności, co również ma miejsce w historii. Przed każdym człowiekiem świat stoi otworem, jedynie drzwi czasami są przymknięte i szczęście, kiedy je troszkę możemy uchylić.

Przejdźmy do przygotowania kilku typów wahadeł do formizowania form kolorów.

#### **WAHADŁA Z „FIKCYJNYM STOŻKIEM”**

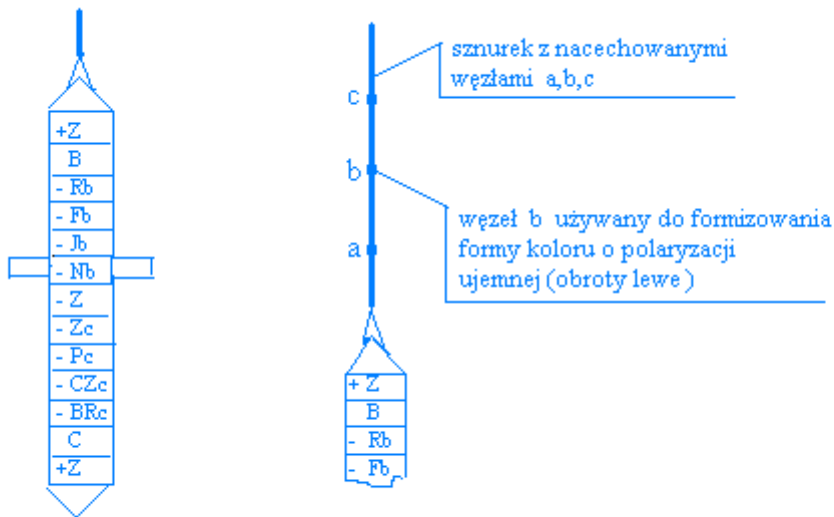
Dwa rodzaje wahadeł z "fikcyjnym stożkiem" nacechujemy w ten sposób, aby odbierały formę w polaryzacji dodatniej (prawe obroty) i formę w polaryzacji ujemnej (lewe obroty). Koniec sznurka przy formizowaniu z ręki musi zwisać w sposób swobodny.



Rys. 6

Wahadło z "fikcyjnym stożkiem", wyskalowane w polaryzacji dodatniej (prawe obroty), służy do poszukiwania i emisji form dodatnich. Schemat z oznaczeniami podają na rys.6

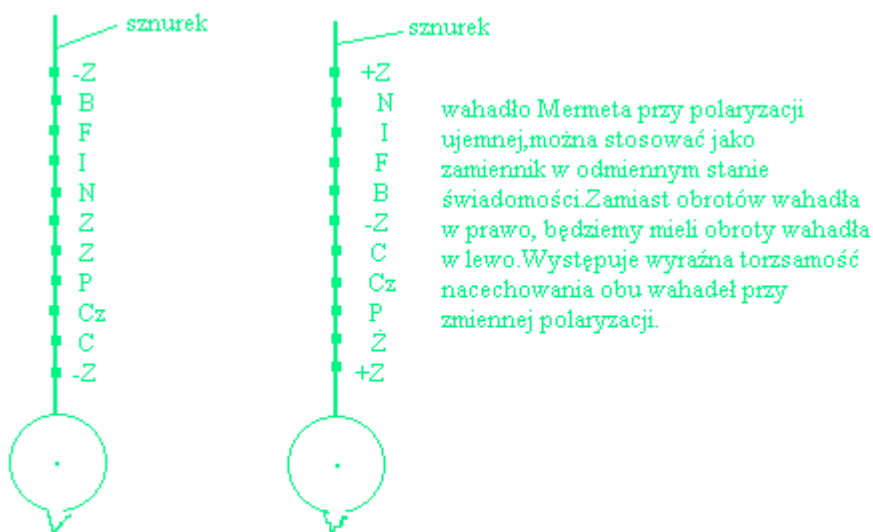
Wahadło z "fikcyjnym stożkiem", wyskalowane w polaryzacji ujemnej (lewe obroty). Naszą wolę i odmienny stan świadomości przestawiamy na formizowanie form polaryzacji ujemnej. Wahadło służy do poszukiwania i emisji form ujemnych. Przy formizowaniu pracujemy tylko na obrotach lewych, ponieważ są to formy o polaryzacji ujemnej, szkodliwe dla organizmu człowieka. Obroty lewe stosujemy do usuwania (emisji) formy przy tak wyskalowanym wahadle. Obroty prawe stosujemy do wykrywania formy koloru o polaryzacji ujemnej, gdy mamy tego typu podejrzenia, ale raczej starajmy się unikać tego badania z uwagi na szkodliwość dla zdrowia. Schemat z oznaczeniami podają na rys.7



Rys, 7

W pozostałych wahadłach przedstawionych poniżej, formy koloru ciemnego brązu i różowego w polaryzacji dodatniej nie będą wychwytywane. Większość wahadeł nie nadaje się do wychwycenia polaryzacji ujemnej poza formą koloru zieleni ujemnej(szarej). Jako przedstawiciela tego typu przedstawię wahadło "Mermeta".

WAHADŁO "MERMETA"



Rys. 8

Wahadło "Mermeta" może być nacechowane w dwojaki sposób, z polaryzacją dodatnią i ujemną. Schemat z oznaczeniami podają na rys. 8

Zarówno z jednego jak i z drugiego nacechowania wahadeł możemy korzystać. Wahadła te różnią się zmianą miejsca nacechowania i polaryzacji, co w badaniach uwzględnia się tylko przez odpowiednie kodowanie naszej woli i umysłu. Forma koloru badanego jest w innym miejscu usytuowana na sznurku wahadła, ale ostateczny wynik będzie taki sam. Np. jedno jak i drugie nacechowanie wskaże formę koloru jabłka. Jest to tylko kwestia przestawienia naszego umysłu i zmiany obrotów bo zmienia się polaryzacja. Przyzwyczailiśmy się w badaniach do polaryzacji dodatniej (prawe obroty).

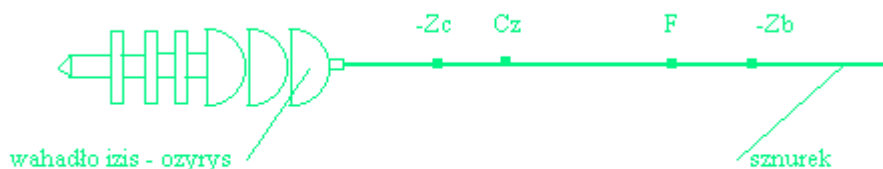
W wahadle "Mermeta" brak rozdzielczości w polaryzacji ujemnej dla form kolorów ujemnych. Z badań przeprowadzonych nad różnymi formami kolorów, w zależności od rodzaju źródła, które je tworzy radiesteci stwierdzili, że formy kolorów ujemnych są niekorzystne a niekiedy groźne (przez dłuższy czas wchłaniania czy emisji) dla większości organizmów żywych. W wyniku ewolucji owady i zwierzęta, w naturalnych warunkach bytowania, przystosowały się i potrafią odczuwać instynktownie groźbę dla swego zdrowia i usuwają się z tych miejsc, albo zabezpieczają się przez dziką zabudowę (naturalne odpromienniki) Na przykład tak jak pszczoły, budując dziko ukierunkowane plastry w zależności od usytuowania gniazda, nie zawsze leżącego w dogodnym miejscu. Niektóre zwierzęta w swej ewolucji przystosowały się do formy koloru o polaryzacji ujemnej np. kot domowy.

Wpływa stąd zasadniczy wniosek: unikajmy formizowania przez wchłanianie form kolorów o polaryzacji ujemnej a przynajmniej starajmy się ograniczać w czasie i częstotliwości oddziaływania. Sławne postaci radiestetów, którzy nie zdawali sobie sprawy z zagrożenia przy badaniu form kolorów ujemnych, straciła zdrowie a nawet życie, przeprowadzając długotrwałe badania w tym zakresie.

Z dotychczasowych moich wywodów staje się zrozumiałe, dlaczego pewne miejsca naszego wypoczynku i wielogodzinnej pracy oraz spania wpływają z początku na odczuwalne pogorszenie naszego samopoczucia a w dalszym czasie, nieraz wieloletnim, prowadzą do ciężkich schorzeń. Takich miejsc należy unikać, bądź zmieniać w stosunku do naszego organizmu parametry formy. Jest to dość trudne i nie zawsze możemy temu zaradzić, gdy istnieje źródło wytwarzania form szkodliwych dla naszego organizmu. Zakłócenia formy możemy realizować w sposób ograniczony, raczej można powiedzieć, że przypadkowy.

#### WAHADŁO "IZIS - OZYRYS"

Jest to wahadło, które spełnia większość wymagań opisanych powyżej a jego rozdzielczość kształtuje się w polaryzacji dodatniej i ujemnej. Rozdzielczość w polaryzacji ujemnej jest mniejsza (na sznurku wahadła mała odległość między spektrum kolorów ujemnych). Niemniej jest przydatne w formizowaniu form kolorów dodatnich i ujemnych. Ponieważ kilka razy wspominałem o odmiennym stanie świadomości w tym szczególnym przypadku postaramy się to wykorzystać w następujący sposób. Wahadło "IZIS - OZYRYS" nacechujemy tylko czterema kolorami, jak przedstawiam na rys.9



Rys. 9

Tak nacechowanym i sprawdzonym wahadłem, przystępujemy do formizowania siebie lub osoby postronnej w zależności od potrzeby. Zauważmy, że nie interesują nas pośrednie nacechowane kolory, gdyż w czasie formizowania nie wskazane jest rozpraszanie uwagi nad reakcją wahadła przy poszczególnych formach koloru, odbywa się to samoczynnie. W czasie wspomaganie zdrowotnego przy formizowaniu musimy zdawać tylko sobie sprawę jako operator, z podziału form kolorów na polaryzacje dodatnią i ujemną po stronie koloru czarnego i białego. Posługując się wolą i intencją przy formizowaniu kodujemy się na oczyszczenie organizmu z form koloru o polaryzacji ujemnej. W razie potrzeby wahadło zacznie obracać się w lewo. W celu wprowadzenia do organizmu form kolorów o polaryzacji dodatniej, w razie potrzeby wahadło zacznie obracać się w prawo przy formizowaniu. Przy stanie odmiennej świadomości uzyskujemy w danej chwili efekt emisji z organizmu do otoczenia form kolorów szkodliwych (ujemnych) przez obroty w lewo oraz wchłaniania z otoczenia do organizmu form kolorów zdrowotnych (dodatnich), przez obroty w prawo.

Formizowanie polega na reakcji wahadła tylko na te formy kolorów, które należy w danej chwili z organizmu wyemitować lub dodatkowo wprowadzić. Tą czynność formizowania wykonuje się przez płynne popuszczanie sznurka (zawieszenia) między palcami, przy zwróceniu uwagi na obroty wahadła w lewo przy formach kolorów o polaryzacji ujemnej lub w prawo przy formach kolorów o polaryzacji dodatniej. Dlatego potrzebne jest rozróżnienie nacechowania wahadła przy polaryzacji dodatniej i ujemnej. Czynności formizowania wykonujemy albo w obecności osoby, albo posługując się świadkiem w postaci np. zdjęcia. Korzyści są takie same, zależy to tylko od umiejętności i zdolności operatora - radiestety.

Zaletą formizowania płynnego jest szybkość osiągania form kolorów, bez uciążliwego wyszukiwania, jak to trzeba czynić w wahadle z "fikcyjnym stożkiem", co prowadzi często do szkodliwych pomyłek. Na końcu sprawdzamy przez popuszczanie sznurka wahadła, czy nie ominęliśmy przy formizowaniu jakiejś formy koloru - wahadło nie powinno reagować. Jeśli osoba badana jest poważnie chora, lub zagrożone jest jej życie, to po krótkim czasie po ponowieniu formizowania, uzyska gwałtowną reakcję wahadła pomimo wcześniejszego formizowania osoby. Taki stan wymaga natychmiastowej pomocy medycznej w trybie pilnym. W normalnych warunkach formizowanie jest środkiem wspomagającym w uzdrawianiu osoby potrzebującej. Należy raczej traktować to jako zabieg profilaktyczny i szybszą możliwość powrotu do zdrowia.

W wahadle ze sznurkiem o wysokiej rozdzielczości rozkład form kolorów przedstawiam na rys. 10



Rys 10

## **WYKAZ FORM KOLORÓW - PRZYKŁADY**

### **MINERAŁY**

- forma koloru czarnego: obsydian czarny
- forma koloru czerwonego: magnetyt, piryt, chalkopiryt, korund, koral czerwony
- forma koloru pomarańczowego: cytryn, chryzopraz, opal mleczny nieprzezroczysty, tygrysie oko, sokole oko, hematyt, obsydian śnieżny
- forma koloru żółtego: agat wstęgowy, mumio, karneol, muszla morska, kwarc różowy, krzemień pasiasty, bursztyn bałtycki, rodonit, siarka krystaliczna, kwarc rutyłu
- forma koloru zielonego: rodochrozyt, nefryt, unakit, turkus, jaspis, chryzolit (oliwin), turmalin zielony, granat, awenturyrn
- forma koloru niebieskiego: kwarc dymny, szmaragd, topaz, heliotrop, fluoryt, lapis lazuli, aragonit
- forma koloru indygo: magnezyt, kalcyt, chryzokola, apatyt, cyrkon, kamień księżycowy, agat mszysty
- forma koloru fiolet: ametyst, malachit, azuryt, akwamaryn, jadeit
- forma koloru białego: kryształ górski, kunzyt

### Wniosek:

Nie zawsze forma koloru minerału pokrywa się z jego naturalną barwą. Różne rodzaje minerałów mają tę samą formę kolorów. Minerale zatem, jak i inne przedmioty np. żywność, zioła, lekarstwa itp. poza formą koloru posiadają inne cechy i właściwości chemiczne, fizyczne a również takie, których jeszcze żadne zespoły naukowe nie wykryły. Zatem w stosunku do złożoności przyrody zachowajmy dużo pokory. Obserwacja przyrody i odkrywanie cząstkowe jej tajemnic jest dziedziną żmudną, pasjonującą i wzbudzającą ciekawość wielu pokoleń ludzkiego istnienia.

### Żywność

Podam tylko nieliczne przykłady form kolorów do bezpośredniego skorzystania. Żywność w większości przyjmuje formy kolorów o polaryzacji dodatniej i najkorzystniej ją spożywać w okresie pory roku, kiedy osiąga pełną dojrzałość. Szczególnie dotyczy to jarzyn i owoców. Formy kolorów: czerwony, pomarańczowy są silnie grzewcze, zaś fiolet, indygo są silnie oziębiające dla organizmu. Dlatego w czasie spożywania pokarmów należy uwzględniać pory roku. Przy mroźnej zimie powinniśmy unikać wszelkich pokarmów oziębiających, szczególnie gdy wykonujemy pracę przez długi czas w terenie.

Forma koloru pod wpływem różnych czynników fizycznych jak temperatura, ciśnienie, przechowywanie w długim okresie czasu ulega przemianie. Z tego względu lekarstwa i żywność ma ustalane limity czasowe wykorzystania. W wyniku przemian formy koloru żywności i procesów chemicznych w organizmie, oraz na skutek różnych skomplikowanych reakcji, które w nim zachodzą, człowiek uzyskuje żywotność potrzebną do spełniania różnych potrzeb życiowych. Po przebadaniu odpadów spalania z przemiany metabolicznej w organizmie można stwierdzić, że kał ma formę koloru ujemnego po stronie koloru czarnego, zaś mocz po stronie koloru białego. Materiał odpadowy w/w nie jest formą koloru szarego (zieleni ujemnej) i dlatego jest trudna do wykrycia bez odpowiedniego typu wahadła.

Dla lepszego zobrazowania żywności podam kilkanaście przykładów form kolorów:

- forma koloru czerwonego: kawa czarna
- forma koloru pomarańczowego: ugotowane z zupy pomidorowej żeberka z włoszczyzną, jarzyny z zupy krupnik
- forma koloru żółtego: pieprz, serdelki na gorąco, marchew surowa, cebula surowa, ziemniak gotowany, makaron ze skwarkami z boczku, dżem wiśniowy, smalec ze skwarkami ze słoniny, jajecznica na maśle, zupa krupnik na schabie z jarzynami, budyń o smaku czekoladowym, cytryna, kurczak w galarecie z octem, ryba po grecku, ciasto sernik
- forma koloru zielonego: jabłko, miód pszczeli, kapusta biała surowa, dżem malinowy, ser topiony z pleśnią, chleb zwykły, kiełbasa krakowska sucha, gotowany schab z kością z zupy, tosty z żółtym serem i boczkiem, frytki, kapusta słodka gotowana z przecierem pomidorowym, pierogi ruskie gorące, czekolada gorzka, ciasto, jabłecznik, chleb żytni własny z dodatkami na drożdżach, rosół z kurzych udek z włoszczyzną, płatki owsiane z mlekiem, magnez - lek w tabletkach
- forma koloru niebieskiego: kasza gryczana gotowana, sałatka surowa ( z białej kapusty, marchwi, cebuli, jabłek, majonezu ), jajko na miękko posolone do smaku, ryba panga smażona na oleju, przecier pomidorowy domowy, zupa pomidorowa z ryżem, chleb razowy, naleśnik z dżemem wiśniowym, łazanki ( z kiszonej kapusty z kiełbasą i pieprzem ), keczup, barszcz czerwony z gotowanymi ziemniakami, pierogi ruskie zimne, potas - lek w tabletkach
- forma koloru indygo: ciasto drożdżowe, zupa kalafiorowa, placki ziemniaczane, czosnek, sól, musztarda sarepska, majonez, ogórek kiszony, omlet z serem żółtym i baleronem razem smażone, zupa grzybowa z makaronem, sałatka z gotowanych jarzyn ( jajko na twardo, zimne ziemniaki razem wymieszane z ogórkiem konserwowym, musztardą i pieprzem), chrzan ze śmietaną na słodko

- forma koloru fiolet: naleśnik ze stopionym serem żółtym, ananas jako żywy owoc, herbata słodzona z rumem, chrom - lek w tabletkach
- forma koloru o polaryzacji ujemnej po stronie koloru czarnego: biały cukier (spożywany w dużej ilości przez długi okres jest szkodliwy dla zdrowia - produkcja cukru z buraka podlega procesom chemicznym, temperaturze, krystalizacji), wódka.
- forma koloru o polaryzacji ujemnej po stronie koloru białego: nalewka spirytusowa z maliny, nalewka spirytusowa z wiśni, ocet.

### **Zakończenie**

Gdyby tylko istniała forma kolorów w przyrodzie, byłoby to zbyt proste. Form innego pochodzenia prawdopodobnie w naszym otoczeniu jest o wiele więcej. Część z nich przypadkowo wykrywa się innymi sposobami - dlatego sprzęt radiestezyjny jest tak różnorodny i nie ogranicza się tylko do różnych typów wahadeł. Metody wykrywania form nie zamykają się tylko na badaniach radiestezyjnych. Inną metodą podobną posługują się ludzie widzący aurę człowieka i pracujący za pomocą rąk i umysłu przy tworzeniu odpowiednich kolorów leczniczych do wyrównywania aury. Bioterapeuci również daleko nie odciągają metodami w swej pracy nad poprawą zdrowia. Uważam, że każda metoda w określonych okolicznościach jest korzystna, jeśli jest stosowana przez ludzi odpowiedzialnych. Skuteczność tych metod można poznać jedynie po wynikach. Niestety napotyka się wiele osób, które uważają się za nieomyłne, podważając prawa i zasady istniejące w przyrodzie.

Dobry radiesteta odróżni formę cieką od luki podziemnej przy poszukiwaniu miejsca pod studnię, czy nałożenie się form jako wypadkowej w badanym mieszkaniu pod względem zdrowotności, jak również intensywności oddziaływania anteny telefonów komórkowych. Szkodliwość oddziaływania form można poznać przez żmudne przeprowadzanie badań statystycznych w obiektach budowlanych przeznaczonych do zamieszkiwania ludzi i zwierząt. Zdaję sobie sprawę, że omówiony temat jest dość kontrowersyjny, ale wnikliwy badacz znajdzie w nim materiał do przemyśleń i sprawdzenia a to już będzie nasz wspólny krok do przodu w tak rozległej i ciekawej dziedzinie, jaką jest radiestezja.

**Koniec**